BUCOVINENI ÎN PARLAMENTUL ROMÂNIEI ÎNTREGITE. ADUNAREA DEPUTAŢILOR, SESIUNEA 1920–1922 (I)

RODICA IAŢENCU

Bukowiner Vertreter im Parlament Grossrumäniens. Abgeordnetenversammlung, Session 1920–1922 (I)

(*Zusammenfassung*)[*]

Der vorliegende dokumentarische Beitrag behandelt die Tätigkeit der Bukowiner Vertreter im ersten Landtag Grossrumäniens – Abgeordnetenversammlung, Session 1920–1922. Die Landtagswahlen wurden von der Regierung des Generals Alexandru Averescu, des Präsidenten der Volkspartei, organisiert. In der Bukowina wurden die Wahlen aufgrund des Gesetzes Nr. 1 638 vom 8. April 1920 veranstaltet. Durch dieses Gesetz hat man einige Vorschriften des Wahlgesetzes für die Bukowina Nr. 3 620 vom 24. August 1919 verändert. Die Provinz wurde durch 17 Abgeordneten vertreten: Eusebie Popovici (Bezirk Suczawa), Ion Candrea (Bezirk Kimpolung), Dorimedont Popovici (Bezirk Gurahumora), Ifrim Popescu, Aurel Ţurcan (Bezirk Radautz), Alfred Kohlruss, Vasile Ungureanu (Bezirk Storozynetz), George Grigorovici (der sich für ein Senatormandat entschied), Iacob Pistiner, Benno Straucher (Czernowitz-Stadt), Constantin A. Dragonesi, Modest Cezar Scarlat (Bezirk Czernowitz), Constantin Krakalia (Bezirk Zastawna), Ion Heşca (Bezirk Kotzman), Anton Lukasiewicz (Bezirk Wiżnitz), Toma Ionescu (Bezirk Waszkoutz), Vasile Grigorcea (Bezirk Sereth). Dazu kamen auch drei stellvertretende Abgeordneten: Rudolf Gaidosch, Norbert Kipper und Iosef Bierrer (Czernowitz-Stadt).

Nach einer Einführung in das Thema wird im ersten Teil dieses Beitrags von der Bestätigung der Wahlen in allen Bezirken berichtet. Im zweiten Teil werden die Verfasser die Tätigkeit der Bukowiner Abgeordneten in der Session 1920–1922 und im dritten Teil noch drei Dokumente (die Landtagsreden der Abgeordneten Vasile Ungureanu, Dorimedont Popovici und Iacob Pistiner) über die Probleme der Vereinigung und Verwaltung der Bukowina in den ersten Jahren nach 1918 präsentieren.

[*] Traducere: Ştefăniţa-Mihaela Ungureanu.

Analele Bucovinei, **XXII**, *1* (44), p. 285–302, Bucureşti, 2015

BDD-A32854 © 2015 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 18:34:43 UTC)

Schlüsselwörter und -ausdrücke: die Bukowina, Landtagswahlen, Landtagsmitglieder, Landtagsreden.

Introducere

Alegerile parlamentare din mai 1920 au fost organizate de către guvernul condus de generalul Alexandru Averescu, preşedintele Partidului Poporului. Acesta a convocat, prin decret regal, corpul electoral al întregii ţări, care urma să aleagă, pe baza tipului de scrutin introdus prin Decretul-lege privind reforma electorală din 14 noiembrie 1918 (vot universal, egal şi direct), corpurile legiuitoare[1]. Data alegerilor a fost fixată în zilele de 25, 26, 27 mai 1920 pentru Adunarea Deputaţilor şi 30, 31 mai 1920 pentru Senat (în cazul Transilvaniei, acestea au fost amânate pentru luna iunie 1920).

În perioada premergătoare alegerilor, Partidul Poporului a atras în rândurile sale o grupare din Partidului Naţional Român (condusă de Octavian Goga, Ioan Suciu, Petru Groza) şi una din Partidul Democrat al Unirii din Bucovina (condusă de Dorimedont Popovici). Guvernul a realizat un cartel electoral cu Partidul Conservator Democrat şi Partidul German din România. Forţele politice ale opoziţiei au format Federaţia Democraţiei Naţional-Sociale (Partidul Naţional Român din Transilvania, care a depus liste electorale separate în circumscripţiile din Transilvania, Partidul Democrat al Unirii din Bucovina, Partidul Ţărănesc din Vechiul Regat, Partidul Ţărănesc din Basarabia, Partidul Naţionalist Democrat – Nicolae Iorga, gruparea independentă dr. Nicolae Lupu). Partidul Naţional Liberal a candidat singur, la alegeri participând şi Partidul Socialist.

Alegerile din mai 1920 s-au încheiat cu următoarele rezultate: Partidul Poporului – 206 mandate, Partidul Naţional Român – 27 de mandate, Partidul Ţărănesc (Ion Mihalache) – 25 de mandate, Partidul Ţărănesc (Ion Inculeţ) – 23 de mandate, Partidul Socialist – 20 de mandate, Partidul Conservator Democrat – 10 mandate, Partidul German – 10 mandate[2].

Lucrările celui de-al doilea Parlament al României întregite s-au deschis la 20 iunie 1920. În perioada 30 iunie 1920 – 22 ianuarie 1922, preşedinte al Adunării Deputaţilor a fost Duiliu Zamfirescu (Partidul Democrat), iar preşedinte al Senatului, Constantin Coandă (Partidul Poporului).

---

[1] În perioada interbelică s-au organizat de zece ori alegeri parlamentare (noiembrie 1919; mai 1920; februarie–martie 1922; mai 1926; iulie 1927; decembrie 1928; iunie 1931; iulie 1932; noiembrie 1933; decembrie 1937) şi de trei ori alegeri comunale şi judeţene (februarie 1926; februarie–martie 1930; 1936–1937). La acestea se adaugă alegerile desfăşurate în iunie 1939, sub regimul autoritar al regelui Carol al II-lea şi al „partidului" său, Frontul Renaşterii Naţionale, ulterior Partidul Naţiunii.

[2] „Monitorul Oficial", Partea neoficială, nr. 47, 2 iunie 1920, p. 1439–1448.

BDD-A32854 © 2015 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 18:34:43 UTC)

În ceea ce priveşte Bucovina, guvernul Alexandru Averescu (13 martie 1920 – 17 decembrie 1921), interesat de „organizarea definitivă a vieţii interne”[3] prin descentralizare administrativă, a luat măsura desfiinţării organelor care asigurau administraţia proprie a provinciei, atribuţiile Secretariatelor/Serviciilor de Stat din Cernăuţi trecând asupra ministerelor de resort/departamentelor corespunzătoare din guvernul central (Decretul-lege nr. 1 476/4 aprilie 1920)[4]. În acest sens s-a înfiinţat o Comisie de descărcare a serviciilor publice din teritoriile alipite şi unificarea lor cu Regatul României, prezidată de primul-ministru, în cadrul căreia a funcţionat o Comisie regională pentru descărcare şi unificare, formată din şapte secretari generali şi şapte delegaţi ai guvernului central, aleşi dintre funcţionarii superiori, recomandaţi de către Consiliul de Miniştri[5]. În cadrul acestei comisii au funcţionat secretariate generale până în aprilie 1921, când acestea au fost transformate în directorate generale, cu servicii pentru fiecare minister. Aceste organe au avut doar atribuţii administrative, conducând, din însărcinarea guvernului, serviciile publice din provincie. Activitatea acestei comisii s-a desfăşurat până în anul 1923, când toate resorturile au trecut direct sub autoritatea ministerelor centrale de la Bucureşti[6].

În planul vieţii politice a Bucovinei, în perioada la care ne referim (1920–1922) s-au produs schimbări importante. După demisia guvernului Al. Vaida Voevod (13 martie 1920), Partidul Democrat al Unirii (P.D.U.), în frunte cu Ion Nistor, a aderat la Federaţia Democraţiei Naţional-Sociale, condusă de către Nicolae Iorga (această grupare a adunat partidele Blocului Parlamentar, trecute în opoziţie)[7]. Iniţial, P.D.U. a

---

[3] „Glasul Bucovinei”, Cernăuţi, anul III, 16 martie 1920, p. 1.

[4] Radu Economu, *Unirea Bucovinei. 1918*, Bucureşti, Editura Fundaţiei Culturale Române, 1994, p. 75.

[5] Aceştia au fost numiţi prin Decretul regal nr. 1 713/22 aprilie 1920: Dorimedont Popovici – preşedinte; Constantin Stefanelli – Interne; Erast Tarangul – Finanţe; Vasile Hnidei – Comerţ şi Industrie; Ion Balmuş – Lucrări Publice; Constantin Scarlat – Agricultură; E. Ionescu – Salubritate; Traian Brăileanu – Instrucţie Publică (înlocuit cu Constantin Mandicevschi). În perioada 1920–1922, în guvernul central Bucovina a fost reprezentată de Ion Nistor. După demisia acestuia, funcţia de ministru de stat a fost preluată de Ion V. Stârcea şi, ulterior, de Dorimedont Popovici. Cf. „Glasul Bucovinei”, anul III, 15 aprilie 1920, p. 1; Radu Economu, *op. cit.*, p. 76;

[6] „Glasul Bucovinei”, anul III, 27 iunie 1920, p. 1; Vasile Puşcaş, Vasile Vesa (coordonatori), *Dezvoltare şi modernizare în România interbelică (1919–1939). Culegere de studii*, Bucureşti, Editura Politică, 1988, p. 45–46; Radu Economu, *op. cit.*, p. 75–76.

[7] Ion Nistor, *Din viaţa politică*, în „Calendarul «Glasul Bucovinei» pe anul 1921”, Cernăuţi, 1921, p. 166. Blocul Parlamentar s-a format la 25 noiembrie 1919, cu scopul de a forma o majoritate parlamentară pentru susţinerea guvernului Al. Vaida-Voevod. A fost o coaliţie politică alcătuită din Partidul Naţional Român (Transilvania), Partidul Ţărănesc (Vechiul Regat), Partidul Ţărănesc (Basarabia),

BDD-A32854 © 2015 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 18:34:43 UTC)

încercat o colaborare cu guvernul Alexandru Averescu, dar impunerea anumitor condiţii politice – fuzionarea cu partidul ce urma să se înfiinţeze, Partidul Poporului (17 aprilie 1920), şi asumarea răspunderii pentru măsurile de unificare, au determinat, cum afirma Ion Nistor, „o schimbare esenţială în conduita noastră politică de până atunci. Ne găseam la o răspântie de drum în calea noastră politică. Ni se cerea să ne schimbăm cu desăvârşire orientarea noastră politică […]”[8]. Cealaltă grupare politică bucovineană, a lui Iancu Flondor, a fuzionat cu Partidul Poporului[9]. În această perioadă au mai activat în Bucovina Partidul Social Democrat (organizat în secţii naţionale: română, germană, evreiască, ucraineană şi poloneză)[10], grupul ţărănesc, neconstituit în partid[11] şi gruparea lui Dorimedont Popovici, care s-a desprins din P.D.U. şi a aderat la Partidul Poporului[12].

În Bucovina, organizarea alegerilor parlamentare s-a făcut în baza Decretului-lege nr. 1 638, din 8 aprilie 1920[13], care a modificat unele prevederi ale Decretului-lege electoral pentru Bucovina nr. 3 620, din 24 august 1919[14]. Conform

---

Partidul Democrat al Unirii (Bucovina), Partidul Naţionalist Democrat şi gruparea independentă condusă de Nicolae Lupu. Acesta s-a dizolvat la 13 martie 1920, odată cu demisia guvernului Al. Vaida-Voevod.

[8] Ion Nistor, *op. cit.*, p. 167.

[9] Iancu Flondor şi-a dat demisia din Partidul Poporului, în mai 1920, părăsind definitiv viaţa politică. Această atitudine a fost motivată de faptul că Ion V. Stârcea, acuzat de afaceri ilegale cu pădurile Fondului Religionar, a fost numit ministru de stat şi membru în Comisia de descărcare a serviciilor publice din teritoriile alipite şi unificarea lor cu Regatul României. Cf. Radu Economu, *op. cit.*, p. 76–77.

[10] Înfiinţat în anul 1896, Partidul Social Democrat a fost singura formaţiune politică din Bucovina care a supravieţuit Primului Război Mondial, continuându-şi activitatea până în anul 1938. În structurile de conducere ale Federaţiei Partidelor Socialiste din România, constituită în iunie 1921, s-au aflat bucovinenii George Grigorovici (preşedintele Comitetului executiv), Iacob Pistiner (secretar), Constantin Krakalia (membru al Comisiei de control), Romulus Dan (membru supleant). Cf. Nicolae Jurcă, *Istoria social-democraţiei din România*, Bucureşti, Editura Ştiinţifică, 1994, p. 139.

[11] Grupul ţărănesc s-a transformat în partid la începutul anului 1922 şi a fuzionat cu Partidul Ţărănesc din Vechiul Regat. Filiala bucovineană a fost condusă de Teofil Sauciuc-Săveanu. Cf. Radu Economu, *op. cit.*, p. 81.

[12] *Ibidem*, p. 77.

[13] Dezbaterile Constituantei – Senatul, „Monitorul Oficial” (în continuare se va cita D.S., M.O.), nr. 107, 6 august 1921, p. 2736.

[14] Cele trei decrete-lege (Decretul-lege privind reforma electorală din 14 noiembrie 1918, Decretului-lege electoral pentru Bucovina, nr. 3 620/24 august 1919, Decretul-lege cuprinzând dispoziţii privitoare la alegerile pentru Adunarea Deputaţilor şi Senat în Transilvania, Banat, Crişana, Sătmar şi Maramureş, nr. 3 621/24 august 1919) au fost în vigoare, cu unele modificări, care nu le-au afectat natura iniţială, până în anul 1926. În baza acestora au fost organizate alegerile parlamentare din anii 1919, 1920 şi 1922. Unele dintre modificări au vizat redimensionarea adunărilor alese, din anul 1920, crescând norma de reprezentare, astfel că numărul deputaţilor s-a redus: de la 337 la 231 în Vechiul Regat şi Basarabia, de la 205 la 121 în Transilvania şi de la 27 la 17 în Bucovina. O reducere similară s-a produs şi la Senat, dar mandatele de drept s-au prezervat. Cf. Alexandru Radu, *Reforma sistemului electoral din România. O*

BDD-A32854 © 2015 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 18:34:43 UTC)

noii legi electorale, în fiecare circumscripţie electorală se repartiza un număr de comune a căror populaţie să însumeze 50 000 de locuitori pentru alegerile de deputaţi şi 100 000 de locuitori pentru alegerile de senatori. Urmau să fie aleşi 17 deputaţi şi 10 senatori în cele 23 de circumscripţii electorale organizate în Bucovina.

La alegerile din mai 1920 au participat: Partidul Democrat al Unirii, Partidul Social Democrat din Bucovina, candidaţi ai naţionalităţilor minoritare şi candidaţi independenţi.

În Parlamentul României Întregite, sesiunea 1920–1922, populaţia Bucovinei a fost reprezentată de 16 deputaţi (George Grigorovici, care a candidat pentru ambele Camere, a optat pentru mandatul de senator; în circumscripţia Cernăuţi–oraş au fost aleşi şi trei deputaţi supleanţi) şi 10 senatori, dintre care unul de drept (mitropolitul Bucovinei) şi nouă aleşi (opt prin vot universal şi unul din partea Universităţii din Cernăuţi), care au candidat din partea Partidului Poporului, Partidului Social Democrat din Bucovina, Partidului Democrat al Unirii, Partidului Democrat. Remarcăm faptul că acum a fost ales un număr mai mare de parlamentari aparţinând naţionalităţilor minoritare (ucraineni, evrei, germani), comparativ cu alegerile din noiembrie 1919. Minoritarii au câştigat toate mandatele de deputaţi în circumscripţia Cernăuţi-oraş, înregistrând succese şi în circumscripţiile Storojineţ, Zastavna, Coţmani şi Vijniţa. Vizita familiei regale în provincie (16–18 mai 1920)[15] şi întrevederile primului-ministru Alexandru Averescu cu reprezentanţii minorităţilor etnice din Bucovina au avut un rol important în decizia acestora de a participa activ la alegeri. De acum datează, în practica electorală din Bucovina, şi începutul alianţelor dintre partidele minoritare şi partidul de guvernământ, în acest caz între Partidul German şi Partidul Poporului[16].

În prima parte a acestui documentar prezentăm validarea alegerilor desfăşurate în cele 15 circumscripţii electorale care au fost organizate în Bucovina, precum şi în judeţul Suceava–Regat (deputaţii care au reprezentat acest judeţ au prezentat intervenţii care s-au referit şi la problemele Bucovinei). În partea a doua vom analiza activitatea deputaţilor bucovineni în Parlament, sesiunea 1920–1922, iar în partea a

istorie analitică (I), în „Sfera politicii". Revistă de ştiinţe politice editată de Fundaţia „Orient Expres", Bucureşti, vol. XX, nr. 1 (167), ianuarie–februarie 2012; accesat online, în 10 februarie 2015, la adresa http://www.sferapoliticii.ro/sfera/167/art01-RaduA.php.

[15] Radu Economu, *op. cit.*, p. 78–79.

[16] Florin-Răzvan Mihai, *Dinamica electorală a candidaţilor minoritari din Bucovina la alegerile generale din România interbelică*, în vol. Vasile Ciobanu, Sorin Radu (coordonatori), *Partide politice şi minorităţi naţionale din România în secolul XX*, vol. V, Sibiu, Editura Universităţii „Lucian Blaga", 2010; accesat online, în 12 ianuarie 2015, la adresa http://mihaiflorinrazvan.ro/?p=132.

BDD-A32854 © 2015 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 18:34:43 UTC)

treia vom prezenta trei documente (intervenţiile parlamentare susţinute de către deputaţii Vasile Ungureanu, şedinţa A.D. din 16 iulie 1920; Dorimedont Popovici, şedinţa A.D. din 28 decembrie 1920 şi Iacob Pistiner, şedinţa A.D. din 18 iulie 1921) referitoare la problemele unificării şi administrării Bucovinei în primii ani de după unire.

Validarea alegerilor pentru Adunarea Deputaţilor

Verificarea şi validarea mandatelor celor 76 de judeţe care şi-au trimis reprezentanţi în Parlament a fost cercetată de cele şapte secţiuni în care a fost împărţită A.D., conform art. 2 din Regulamentul de funcţionare a acesteia (şedinţa extraordinară din 21 iunie 1920)[17]. Judeţele Siret, Câmpulung, Vijniţa, Văşcăuţi şi Zastavna au făcut parte din Secţiunea I; judeţele Gura-Humorului şi Cernăuţi – Secţiunea a II-a; judeţul Suceava – Secţiunea a III-a; judeţele Coţmani şi Rădăuţi – Secţiunea a IV-a; judeţul Storojineţ – Secţiunea a VI-a[18].

1. *Judeţul Suceava*

În şedinţa A.D. din 24 iunie 1920, raportorul Virgil Slăvescu a propus validarea alegerilor de deputaţi pentru judeţul Suceava[19], desfăşurate în perioada 25–27 mai 1920 (şapte liste electorale, patru mandate de deputaţi). S-au înscris 28 272 de alegători, s-au înregistrat 23 089 de votanţi, iar 2 202 voturi au fost anulate. Lista nr. 1 a obţinut ca masă electorală 38 415 voturi; lista nr. 2 – 27 819 voturi; lista nr. 3 – 1 414 voturi; lista nr. 4 – 3 656 de voturi; lista nr. 5 – 5 513 voturi; lista nr. 6 – 1 048 de voturi; lista nr. 7 – 4 151 de voturi. Pentru repartizarea mandatelor s-au împărţit masele electorale

[17] Vezi Tabelul 3.

[18] Dezbaterile Adunării Deputaţilor, „Monitorul oficial” (în continuare se va cita D.A.D., M.O.), nr. 1, 23 iunie 1920, p. 3.

[19] După anexarea nordului Moldovei de către Imperiul Austriac, Ţinutul Suceava a fost împărţit în două. Partea care a revenit Bucovinei a constituit districtul Suceava, iar cea care a rămas în Moldova a format ţinutul Suceava, cu o capitală nouă, la Fălticeni. În perioada cuprinsă între Marea Unire şi până la votarea Legii pentru unificare administrativă (14 iunie 1925) s-a păstrat specificul organizării administrativ-teritoriale în provinciile istorice. În Bucovina, regimul administrativ a fost reglementat prin Decretul pentru administraţia Bucovinei nr. 3715/18 decembrie 1918, iar regiunea Regatului României a rămas cu organizarea moştenită din perioada antebelică (Legea pentru consiliile judeţene din 2 aprilie 1894), în care figura judeţul Suceava (ulterior a avut loc schimbarea denumirii în judeţul Baia, cu reşedinţa la Fălticeni). Vezi şi Radu Săgeată, *Organizarea administrativ-teritorială a României. Evoluţie. Propuneri de optimizare*, Bucureşti, 2013; accesată online, în 30 mai 2014, la adresa www.geopolitic.ro/17)%20News%20March%202013%20(5.03.2013).pdf;http://earth.unibuc.ro/file_download/293341; memoriainterbelică.memoria.ro/judeţe/baia.

BDD-A32854 © 2015 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 18:34:43 UTC)

prin numerele 1, 2, 3 şi 4 (câţi reprezentanţi erau de ales) şi, alegându-se din toate aceste câturi cele patru mai mari, s-a găsit ca divizor comun cifra 13 909, adică cel mai mic dintre aceste patru câturi. Cu această cifră, împărţindu-se masele electorale, s-a stabilit că listei nr. 1 i se cuvin două mandate şi listei nr. 2 tot două mandate. Au fost proclamaţi aleşi din fiecare listă, căreia i s-au atribuit mandate, cei care au obţinut cel mai mare număr de voturi şi anume: Vasile Tomegea – 9 693 de voturi; Virgil Tempeanu – 9 630 de voturi; Ion Zelea-Codreanu – 7 039 de voturi; Ion V. Creţu – 7 032 de voturi. Deputaţi supleanţi au fost declaraţi următorii: Toader Creţu – 9 557 de voturi; Ştefan Dimitriu – 9 535 de voturi; Constantin Demetrescu – 6 923 de voturi; Mihai Zăhărescu – 6 825 de voturi.

La dosar s-a înregistrat o contestaţie a locuitorilor din comunele Fălticeni, Preuteşti şi Rădăşeni în legătură cu alegerea lui Virgil Tempeanu, care n-a demisionat din funcţia de profesor cu titlul provizoriu. Conform art. 7 din Regulamentul A.D., Secţiunea a III-a verificatoare a luat în considerare această contestaţie, hotărând să fie adusă în dezbaterile Camerei. De asemenea, în şedinţa A.D. din 24 iunie 1920, deputatul Vasile Tomegea a avut o intervenţie cu privire la Ion V. Creţu, căruia i s-au adus acuzaţii referitoare la faptul că a fost dat afară din magistratură, din Baroul avocaţilor din Piatra Neamţ şi din poliţia oraşului Fălticeni şi că ar fi procedat incorect în timpul alegerilor parlamentare. În urma respingerii acestor contestaţii, Virgil Tempeanu şi Ion V. Creţu au fost validaţi ca deputaţi ai judeţului Suceava[20].

2. *Circumscripţia electorală Suceava*

Validarea alegerilor pentru circumscripţia electorală Suceava, desfăşurate în 27 mai 1920, a fost propusă de către raportorul Gh. Cantacuzino în şedinţa A.D. din 25 iunie 1920. S-au prezentat trei candidaţi pentru un loc de deputat şi rezultatul a fost următorul: votanţi – 7 335; voturi anulate – 256. Cele 7 079 de voturi rămase valabile s-au împărţit astfel: Eusebie Popovici – 4 335; Filaret Doboş – 2 073; Ion C. Brătianu – 671. Majoritatea absolută[21] a întrunit-o Eusebie Popovici. La dosar au existat două

[20] D.A.D., M.O., nr. 5, 27 iunie 1920, p. 33–35.

[21] Conform art. 109 – „În circumscripţiile care aleg câte un singur deputat, precum şi în circumscripţiile pentru alegerea de senatori, va fi declarat deputat sau senator candidatul care a obţinut majoritatea absolută a voturilor. Majoritatea absolută e cifra mai mare decât jumătatea voturilor valabile. Dacă niciunul dintre candidaţi nu a obţinut majoritatea absolută a voturilor, se va face alegerea restrânsă (balotaj) între cei doi candidaţi care au obţinut mai multe voturi. Între candidaţii cu voturi egale, se va proceda prin tragere la sorţi. [În cazul când] candidatul care, după rezultatul constat, a obţinut majoritatea absolută a voturilor sau majoritatea relativă, pentru a fi admis la alegerea restrânsă, a decedat în decursul

BDD-A32854 © 2015 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 18:34:43 UTC)

contestaţii: una semnată de Filaret Doboş, Teodor Codici şi Nicolae Mitrofan şi cealaltă de Vasili Clipa şi Sava Lungu, pe marginea cărora deputatul Vasile Ungureanu a avut o interpelare în Parlament, în şedinţa A.D. din 25 iunie 1920[22]. Contestaţiile au fost respinse de Secţiunea a III-a verificatoare, însă, conform Regulamentului A.D., s-a cerut vot nominal pentru soluţionarea acestora. În urma respingerii contestaţiilor, Eusebie Popovici a fost declarat deputat al judeţului Suceava[23].

3. *Judeţul Câmpulung*

În şedinţa A.D. din 23 iunie 1920, raportorul Ioan Manolescu a propus validarea alegerilor pentru judeţul Câmpulung, desfăşurate la 28 mai 1920. Aici s-au prezentat trei candidaţi, care au întrunit 5 976 de voturi, dintre care 5 755 de voturi au fost valabile şi 221 de voturi au fost anulate: Ion Candrea – 2 765 de voturi; Vasile Liţu – 1 581 de voturi; Iorgu G. Toma – 1 409 voturi. Neîntrunind niciunul dintre candidaţi majoritatea absolută (2 878 de voturi), Biroul Electoral a procedat la alegerea restrânsă între candidaţii Ion Candrea şi Vasile Liţu (6 iunie 1920). În urma acestor alegeri, Ion Candrea a întrunit 3 461 de voturi, iar Vasile Liţu 170 de voturi (dintre cele 3 636 de voturi date, cinci au fost anulate şi 3 631 au fost valabile). Neînregistrându-se nicio contestaţie, Ion Candrea a fost validat deputat pentru judeţul Câmpulung[24].

4. *Judeţul Gura-Humorului*

Alegerile pentru desemnarea deputaţilor din partea judeţului Gura-Humorului s-au desfăşurat la 3 iunie 1920, iar validarea acestora a fost propusă de către raportorul V. Niciu în şedinţa A.D. din 23 iunie 1920. S-au prezentat cinci candidaţi, iar rezultatul a fost următorul: votanţi – 6 292; voturi anulate – 35; Dorimedont Popovici – 5 138 de voturi; Nicolai Ardeleanu – 776 de voturi; Dumitru Gavrilescu – 181 de voturi; Ioan Brătianu – 95 de voturi; Romulus Reuţ – 67 de voturi. Având în vedere că la dosarul acestor alegeri nu s-a depus nicio contestaţie, Dorimedont Popovici a fost declarat deputat din partea judeţului Gura-Humorului[25].

---

procedurii electorale, alegerea se va considera zădărnicită şi se va face alegere nouă" – din Decretul-lege electoral pentru Bucovina nr. 3 620/24 august 1919, în circumscripţiile electorale care aleg câte un singur deputat, va fi declarat ales cel care va întruni majoritatea absolută, adică numărul cel mai mare faţă de jumătatea voturilor valabile. Cf. M.O., Partea oficială, nr. 103, 26 august 1919, p. 5724–5734.

[22] D.A.D., M.O., nr. 6, 29 iunie 1920, p. 72–73.

[23] *Ibidem*, p. 73, 74.

[24] Idem, nr. 4, 26 iunie 1920, p. 9.

[25] *Ibidem*, p. 10.

BDD-A32854 © 2015 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 18:34:43 UTC)

5. *Judeţul Rădăuţi*

În şedinţa A.D. din 26 iunie 1920, raportorul Gh. Cantacuzino a propus validarea alegerilor pentru judeţul Rădăuţi. În circumscripţia Rădăuţi–oraş s-au prezentat şase candidaţi: Vasile Bodnărescu – 1 981 de voturi; Ifrim Popescu – 1 132 de voturi; Constantin Nastasi – 453 de voturi; Teofil Simionovici – 431 de voturi; Constantin Brăilean – 104 voturi; Vasile Strătescu – 93 de voturi. În total au fost înregistrate 4 333 de voturi, dintre care 139 au fost anulate. Neîntrunind niciunul dintre candidaţi majoritatea absolută a voturilor valabile, s-a declarat balotaj între Vasile Bodnărescu şi Ifrim Popescu, noile alegerile având loc la 6 iunie 1920. Acum au fost înregistrate 4 670 de voturi, dintre care 28 au fost anulate. În urma rezultatului alegerilor (Ifrim Popescu – 3 565 de voturi şi Vasile Bodnărescu – 1 077 de voturi), Ifrim Popescu a fost declarat deputat. Referitor la această validare, a fost depusă în Parlament o contestaţie de către Vasile Bodnărescu, care prezenta fraudele ce s-ar fi comis cu ocazia organizării alegerilor, cerându-se invalidarea candidatului ales şi instituirea unei anchete parlamentare. Pe această temă au avut interpelări şi deputaţii Vasile Ungureanu şi Aurel Ţurcan[26]. Secţiunea a IV-a verificatoare, constatând faptul că informaţiile prezentate în contestaţii sunt nefondate, a respins cererea.

Pentru circumscripţia Vicovu de Sus au candidat Aurel Ţurcan şi Ion Nistor. Aurel Ţurcan a întrunit majoritatea absolută a voturilor valabile. Astfel, judeţul Rădăuţi a fost reprezentat în A.D. de către Ifrim Popescu şi Aurel Ţurcan[27].

6. *Judeţul Storojineţ*

Validarea alegerilor pentru judeţul Storojineţ, desfăşurate la 28 mai 1920, a avut loc în şedinţa A.D. din 28 iunie 1920. În circumscripţia Storojineţ s-au înregistrat 4 818 votanţi (145 de voturi anulate), ale căror voturi s-au repartizat astfel: Alfred Kohlruss – 2 328; Aurel Morariu – 1 873; Florea Lupu – 472. Pentru circumscripţia Ciudei s-au înregistrat 6 037 de votanţi şi au fost anulate 220 de voturi. Vasile Ungureanu a obţinut 3 347 de voturi; Vasile Gheorghiu – 2 212 voturi; Constantin Onciul – 258 de voturi. Pentru aceste alegeri s-au depus două contestaţii, pe marginea cărora au făcut interpelări Vasile Ungureanu, Dorimedont Popovici şi

[26] Acestea au fost prezentate în şedinţa A.D. din 26 iunie 1920. Cf. D.A.D., M.O., nr. 7, 30 iunie 1920, p. 92–93.

[27] *Ibidem*, p. 92–93.

BDD-A32854 © 2015 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 18:34:43 UTC)

Nicolae Iorga[28]. În urma respingerii acestor contestaţii, Vasile Ungureanu şi Alfred Kohlruss au fost declaraţi deputaţi ai judeţului Storojineţ[29].

7. *Judeţul Cernăuţi*

În şedinţa A.D. din 24 iunie 1920, raportorul Virgil Slăvescu a propus validarea alegerilor pentru judeţul Cernăuţi, desfăşurate la 27 mai 1920. Urmau să fie aleşi doi deputaţi în circumscripţiile Boian şi Cuciurul Mare. Pentru circumscripţia Boian s-au înscris 7 905 alegători şi s-au înregistrat 6 024 de voturi, dintre care 51 au fost anulate. Constantin A. Dragonesi a întrunit majoritatea absolută (4 930 de voturi) şi a fost declarat deputat, faţă de Mihael Hamick – 839 de voturi şi Dimitrie Ţopa – 204 voturi. Pentru circumscripţia Cuciurul Mare s-au înscris 8 275 de alegători; votanţi – 4 889; voturi anulate – 81. Modest Cesar Scalat a întrunit 3 174 de voturi (majoritatea absolută) şi a fost declarat deputat, faţă de Nicolae Mitencu, care a obţinut 1 634 de voturi. La dosar a existat o contestaţie a lui Nicolae Mitencu, adresată Biroului Electoral, în care a sesizat disfuncţionalităţile care s-au înregistrat în desfăşurarea procesului electoral. De asemenea, Alexandru Averescu a primit un protest semnat de 4 443 de alegători, membri ai Partidului Poporului, care au declarat că se retrag din partid dacă va fi validată alegerea lui Modest Cesar Scalat. Contestaţia a fost semnată de Vasile Ungureanu, T. Mureşianu, Vasile V. Haneş, Al. Măşătescu, Florian Cristescu, N. Buţureanu ş.a. Referitor la această contestaţie, în Parlament au fost susţinute interpelări de către deputaţii Vasile Ungureanu şi Modest Cesar Scalat[30]. Secţiunea a II-a verificatoare a respins aceste contestaţii, iar în şedinţa A.D. din 25 iunie 1920, prin vot, s-a respins contestaţia asupra alegerii deputatului Modest Cesar Scalat. Ca urmare, au fost proclamaţi deputaţi ai judeţul Cernăuţi Constantin A. Dragonesi (circumscripţia Boian) şi Modest Cesar Scalat (circumscripţia Cuciurul Mare)[31].

8. *Oraşul Cernăuţi*[32]

[28] Acestea au fost prezentate în şedinţa A.D. din 28 iunie 1920. Cf. D.A.D., M.O., nr. 8, 1 iulie 1920, p. 105–108.

[29] *Ibidem*, p. 103–104.

[30] Idem, nr. 5, 27 iunie 1920, p. 48–49.

[31] *Ibidem*, p. 47–49.

[32] Oraşul Cernăuţi a avut, din punct de vedere administrativ, un statut aparte, fiind organizat de sine stătător. Acesta n-a fost inclus în niciunul dintre cele 11 ţinuturi/căpitănii în care a fost împărţită Bucovina până în anul 1925, când a fost adoptată Legea pentru unificarea administrativă, în baza căreia s-au organizat în provincie cinci judeţe.

BDD-A32854 © 2015 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 18:34:43 UTC)

În şedinţa A.D. din 24 iunie 1920, raportorul Virgil Slăvescu a propus validarea alegerilor pentru oraşul Cernăuţi (27 mai 1920), care urma să fie reprezentat în Parlament de către trei deputaţi. S-au întocmit patru liste electorale, s-au înscris 20 913 alegători, s-au înregistrat 10 787 de voturi, dintre care 357 au fost anulate, rămânând valabile 10 430 de voturi. Lista nr. 1 a obţinut ca masă electorală 19 095 de voturi; lista nr. 2 – 8 880 de voturi; lista nr. 3 – 2 049 de voturi; lista nr. 4 – 725 de voturi. Pentru repartizarea mandatelor s-a procedat conform art. 110 al Decretului-lege electoral pentru Bucovina nr. 3 620, din 24 august 1919[33], şi s-a stabilit că listei nr. 1 i se cuvin două mandate şi listei nr. 2 un mandat. Au fost declaraţi aleşi din fiecare listă căreia i s-au atribuit mandate cei care au obţinut cel mai mare număr de voturi: George Grigorovici – 6 728 de voturi (lista nr. 1); Iacob Pistiner – 6 421 de voturi (lista nr. 1); Benno Straucher – 3 261 de voturi (lista nr. 2). Rudolf Gaidosch (5 946 de voturi, lista nr. 1), Norbert Kipper (2 864 de voturi, lista nr. 2) şi Iosef Bierrer (2 755 de voturi, lista nr. 2) au fost declaraţi deputaţi supleanţi[34]. Pe listele electorale ale circumscripţiei Cernăuţi-oraş s-au înscris şi alţi candidaţi, care ulterior s-au retras

[33] „În circumscripţia oraşului Cernăuţi, preşedintele Biroului Electoral Central va totaliza rezultatele pentru fiecare candidat şi apoi pentru fiecare listă în parte. Rezultatele se clasifică în ordinea importanţei lor în două liste: una cuprinzând suma totală a voturilor obţinute de toţi candidaţii care formează o listă, a doua cuprinzând suma totală a voturilor obţinute de fiecare candidat în parte. Suma totală a voturilor obţinute de candidaţii unei liste se numeşte masă electorală. Repartiţia mandatelor, la care are drept această circumscripţie, se face proporţional cu masa electorală a fiecărei liste, după calculele următoare: masa electorală a fiecărei liste se împarte succesiv cu numerele 1, 2 şi 3, adică până la concurenţa numărului de 3 mandate ce revin circumscripţiei şi câturile astfel obţinute se înscriu, apoi, în ordinea importanţei lor. Cel mai mic din aceste câturi, corespunzător mandatului al treilea, serveşte de împărţitor comun. Preşedintele Biroului Electoral atribuie fiecărei liste atâtea mandate de câte ori împărţitorul comun intră în masa electorală a listei. În cazul când unul sau mai multe mandate ar rămâne neatribuite, din cauză că resturile împărţirilor sunt inferioare împărţitorului comun, mandatul sau mandatele se vor atribui în ordinea importanţei resturilor. Preşedintele Biroului Electoral Central atribuie mandatele cuvenite fiecărei liste candidaţilor cu cel mai mare număr de voturi şi în caz de egalitate de voturi între doi candidaţi, procedează prin tragere la sorţi. Când egalitatea există între două sau mai multe liste, mandatele se atribuie candidaţilor de pe ambele liste care au întrunit, individual, cele mai multe voturi şi în caz de egalitate între doi sau mai mulţi candidaţi, se procede[ază] prin tragere la sorţi. Voturile obţinute de un candidat decedat în cele zece zile libere ce preced scrutinului sunt valabil câştigate listei căreia [îi] aparţine şi mandatul care i-ar fi revenit din cauza numărului de voturi ce a obţinut se va atribui candidatului de pe acea listă, care îi urmează imediat ca număr de voturi”. Cf. M.O., Partea oficială, nr. 103, 26 august 1919, p. 5724–5734.

[34] D.A.D., M.O., nr. 5, 27 iunie 1920, p. 47–49.

BDD-A32854 © 2015 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 18:34:43 UTC)

din cursa electorală: Constantin A. Dragonesi, Ludwig Strohmayer, Franz Lang, Gheroghe Schauz, Stanisław Kwiatkowski[35].

9. *Judeţul Zastavna*

În şedinţa A.D. din 23 iunie 1920, raportorul C. Barbacioru a propus validarea alegerilor pentru judeţul Zastavna, desfăşurate la 27 mai 1920. S-au înscris 7 142 de alegători; votanţi – 4 061; voturi valabile – 3 992; voturi nevalabile – 69. Candidaţii care s-au prezentat în faţa alegătorilor au fost: Constantin Krakalia – 2 994 de voturi; Casian Bohatereţ – 640 de voturi; Dimitrie Mihailiuc – 279 de voturi; Vasile Sion – 79 de voturi. Alegerea deputatului Constantin Krakalia, care a întrunit cel mai mare număr de voturi, a fost validată, neînregistrându-se nicio contestaţie la dosarul acestor alegeri[36].

10. *Judeţul Coţmani*

Alegerile pentru judeţul Coţmani s-au desfăşurat la 27 mai 1920, iar validarea acestora a fost propusă în şedinţa A.D. din 23 iunie 1920 de către raportorul Gh. Cantacuzino. S-au înscris 6 946 de alegători; votanţi – 4 986; voturi valabile – 4 854; voturi anulate – 132. Ion Heşca, care a obţinut 3 683 de voturi, a fost declarat deputat al judeţului Coţmani. La alegeri s-au prezentat şi Iosif Vihovici – 703 voturi; Constantin Zenta – 226 de voturi; D. Rusnac – 186 de voturi; C. Angelescu – 56 de voturi[37].

11. *Judeţul Vijniţa*

În şedinţa A.D. din 23 iunie 1920, raportorul S. Neagu a propus validarea alegerilor pentru judeţul Vijniţa, desfăşurate la 27 mai 1920. În circumscripţia electorală Vijniţa, la alegeri s-au prezentat patru candidaţi: Anton Lukasiewicz (2 224 de voturi), Gheorghe Spetco (1 459 de voturi), Teodor Bujor (708 voturi) şi Nicu Săveanu (48 de voturi). Numărul votanţilor a fost de 4 522, iar 83 de voturi au fost anulate. Judeţul Vijniţa a fost reprezentat în A.D. de către Anton Lukasiewicz, a cărui candidatură a fost validată, neînregistrându-se la dosar nicio contestaţie[38].

---

[35] „Monitorul Oficial”, Partea neoficială, nr. 46, 1 iunie 1920, p. 1436; accesat online, în 17 februarie 2015, la adresa http://www.digibuc.ro/colectii/monitorul-oficial-iunie-1920-c7627.

[36] D.A.D., M.O., nr. 4, 26 iunie 1920, p. 9.

[37] *Ibidem*, p. 21.

[38] *Ibidem*, p. 8.

BDD-A32854 © 2015 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 18:34:43 UTC)

12. *Judeţul Văşcăuţi*

Validarea alegerilor pentru judeţul Văşcăuţi, desfăşurate la 3 iunie 1920, a avut loc în şedinţa A.D. din 25 iunie 1920, la propunerea raportorului Gh. Cantacuzino. La aceste alegeri s-au prezentat patru candidaţi, iar rezultatul a fost următorul: votanţi – 4 997; voturi anulate – 497; Toma Ionescu – 2 659 de voturi; Eudoxie Gribovschi – 1 026 de voturi; Cornelie Daneliuc – 516 voturi; Teodosie Mardari – 299 de voturi. A fost declarat deputat cel care a întrunit majoritatea absolută, Toma Ionescu. Mai mulţi alegători din Carapciu, susţinuţi de către deputaţii Iosef Ciser, Ilie Moscovici, Iosef Mayer, Eftimiu Gherman, Iuliu Haszkal, Francisc Geistlingher, au cerut invalidarea acestei alegeri, din cauza faptului că Isidor Ţurcanovici, membru al Partidului Socialist, reprezentantul acestora, nu a fost lăsat să candideze, invocându-se faptul că nu era cetăţean român şi că se afla sub control poliţienesc. Acesta a fost ofiţer austriac până la prăbuşirea Monarhiei Austro-Ungare, a intrat în serviciul armatei ucrainene şi astfel i s-a interzis accesul în Bucovina. Ilie Moscovici a susţinut o interpelare referitoare la acest caz, expunând situaţia lui Isidor Ţurcanovici, iar deputatul Aurel Ţurcan (circumscripţia Vicovu de Sus, judeţul Rădăuţi) a argumentat decizia autorităţilor de a respinge această candidatură în interpelarea prezentată în şedinţa A.D. din 25 iunie 1920[39]. În urma supunerii la vot, contestaţia a fost respinsă şi Toma Ionescu a fost validat ca deputat al judeţului Văşcăuţi[40].

13. *Judeţul Siret*

În şedinţa A.D. din 23 iunie 1920, raportorul Gh. Cantacuzino a propus validarea alegerilor pentru judeţul Siret, desfăşurate în perioada 25–27 mai 1920. Aici s-au prezentat patru candidaţi, rezultatul fiind următorul: alegători înscrişi – 11 800; votanţi – 7 113; voturi valabile – 6 997; voturi anulate – 116; majoritate absolută – 3 499; Vasile Grigorcea – 4 018 voturi; Ion Cocârlă – 2 328 de voturi; Amfilochie Burac – 331 de voturi; Constantin Brăileanu – 257 de voturi. Întrunind majoritatea

[39] D.A.D., M.O., nr. 6, 29 iunie 1920, p. 72.
[40] *Ibidem*, p. 71–72.

BDD-A32854 © 2015 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 18:34:43 UTC)

absolută şi neexistând contestaţii la dosar, Vasile Grigorcea a fost declarat deputat al judeţului Siret[41].

[41] D.A.D., M.O., nr. 4, 26 iunie 1920, p. 30. Vasile Grigorcea a făcut parte din Comisia pentru grupul interparlamentar român al Uniunii interparlamentare. Cf. Idem, nr. 89, 6 mai 1921, p. 2019.

BDD-A32854 © 2015 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 18:34:43 UTC)

Tabelul 1
Tabel deputaţi, sesiunea 1920–1922

Nr. crt.	Judeţul/oraşul	Liste/circumscripţii electorale	Nr. mandate alocate	Nr. votanţi	Nr. voturi anulate	Candidaţi/nr. voturi obţinute	Deputaţi validaţi/partidul
1.	Suceava	Şapte liste electorale	4	23 089	2 202	Vasile Tomegea (9 693) Virgil Tempeanu (9 630) Ion Zelea-Codreanu (7 039) Ion V. Creţu (7 032) Toader Creţu (9 557) Ştefan Dimitriu (9 535) Constantin Demetrescu (6 923) Mihai Zăhărescu (6 825)	Vasile Tomegea (Partidul Naţionalist Democra Virgil Tempeanu (Partidul Naţionalist Democr Ion Zelea-Codreanu (Partidul Naţionalist Dem Ion V. Creţu (Partidul Naţionalist Democrat) Toader Creţu (supleant) Ştefan Dimitriu (supleant) Constantin Demetrescu (supleant) Mihai Zăhărescu (supleant)
		Circumscripţia electorală Suceava	1	7 335	256	Eusebie Popovici (4 335) Filaret Doboş (2 073) Ion C. Brătianu (671)	Eusebie Popovici (Partidul Poporului)
2.	Câmpulung	Câmpulung	1	5 976	221	Ion Candrea (2 765) Vasile Liţu (1 581) Iorgu G. Toma (1 409)	Ion Candrea (Partidul Poporului)
3.	Gura-Humorului	Gura-Humorului	1	6 292	35	Dorimedont Popovici (5 138) Nicolai Ardeleanu (776) Dumitru Gavrilescu (181) Ioan Brătinau (95) Romulus Reuţ (67)	Dorimedont Popovici (Partidul Poporului)
4.	Rădăuţi	Rădăuţi–oraş	1	4 332	138	Vasile Bodnărescu (1 981) Ifrim Popescu (1 132) Constantin Nastasi (453) Teofil Simionovici (431) Constantin Brăilean (104) Vasile Strătescu (93)	Ifrim Popescu (Partidul Poporului)
		Vicov de Sus	1			Aurel Ţurcan Ion Nistor	Aurel Ţurcan (Partidul Poporului)
5.	Storojineţ	Storojineţ	1	4 818	145	Alfred Kohlruss (2 328) Aurel Morariu (1 873) Florea Lupu (472)	Alfred Kohlruss (Gruparea germană)
		Ciudei	1	6 037	220	Vasile Ungureanu (3 347) Vasile Gheorghiu (2 212) Constantin Onciul (258)	Vasile Ungureanu (Partidul Democrat al Uniri

BDD-A32854 © 2015 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 18:34:43 UTC)

6.	Cernăuţi – oraş	Patru liste electorale	3	10 787	357	George Grigorovici (6 728) Iacob Pistiner (6 421) Benno Straucher (3 261) Rudolf Gaidosch (5 946) Norbert Kipper (2 864) Iosef Bierrer (2 755)	George Grigorovici* (Partidul Social Democra Iacob Pistiner (Partidul Social Democrat) Benno Straucher (independent) Rudolf Gaidosch (supleant) Norbert Kipper (supleant) Iosef Bierrer (supleant)
7.	Cernăuţi	Boian	1	6 024	51	Constantin A. Dragonesi (4 930) Mihael Hamick (839) Dimitrie Ţopa (204)	Constantin A. Dragonesi (Partidul Poporului)
		Cuciurul Mare	1	4 889	81	Modest Cezar Scalat (3 174) Nicolae Mitencu (1 634)	Modest Cezar Scalat (Partidul Poporului)
8.	Zastavna	Zastavna	1	4 061	69	Constantin Krakalia (2 994) Casian Bohatereţ (640) Dimitrie Mihailiuc (279) Vasile Sion (79)	Constantin Krakalia (Partidul Social Democrat
9.	Coţmani	Coţmani	1	4 986	132	Ion Heşca (3 683) Iosif Vihovici (703) Dumitru Rusnac (186) Constantin Zenta (226) Constantin Angelescu (56)	Ion Heşca (Partidul Social Democrat)
10.	Vijniţa	Vijniţa	1	4 522	83	Anton Lukasiewicz (2 224) Gheorghe Spetco (1 459) Teodor Bujor (708) Nicu Săveanu (48)	Anton Lukasiewicz (Partidul Poporului)
11.	Văşcăuţi	Văşcăuţi	1	4 997	497	Toma Ionescu (2 659) Eudoxie Grabovschi (1 026) Cornelie Daneliuc (516) Teodosie Mardari (299)	Toma Ionescu (Partidul Democrat)
12.	Siret	Siret	1	7 113	116	Vasile Grigorcea (4 081) Ion Cocârlă (2 328) Amfilochie Burac (331) Constantin Brăileanu (257)	Vasile Grigorcea (Partidul Poporului)

Sursa: D.A.D., M.O., nr. 4, 26 iunie 1920, p. 8–10, 21; nr. 5, 27 iunie 1920, p. 33–35, 47–49; nr. 6, 29 iunie 1920, p. 71–74; nr. 8, 1 iulie 1920, p. 104–105; nr. 74, 5 aprilie 1921, p. 1501; nr. 89, 6 mai 1921, p. 2019.

* George Grigorovici a optat pentru mandatul de senator.

BDD-A32854 © 2015 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 18:34:43 UTC)

Tabelul 2
Comisiile permanente ale Adunării Deputaţilor[*]

Nr. crt.	Comisia	Nr. membri	Deputaţi bucovineni
1.	Comisia de administraţie generală, judeţeană şi comunală	37	Dorimedont Popovici
2.	Comisia de afaceri străine	37	Vasile Grigorcea, Iacob Pistiner
3.	Comisia de agricultură, păduri şi domenii	37	Modest Cezar Scalat, Aurel Ţurcan[**], Constantin Krakalia
4.	Comisia armatei şi marinei militare	37	Ifrim Popescu
5.	Comisia de instrucţie publică, culte şi bele-arte	37	Eusebie Popovici, Constantin Krakalia, Toma Ionescu
6.	Comisia financiară şi bugetară	72	Anton Lukasiewicz, Eusebie Popovici, Iacob Pistiner
7.	Comisia de lucrări publice, căi ferate, căi de comunicaţie, marină comercială	37	Ion V. Creţu, Benno Straucher, Rudolf Gaidosch
8.	Comisia de comerţ, industrie, mine şi vămi	37	Modest Cezar Scalat
9.	Comisia muncii, asigurărilor de prevedere socială şi economie	37	Aurel Ţurcan
10.	Comisia de sănătate şi igienă publică	19	–
11.	Comisia de legislaţie civilă, comercială şi criminală	37	Vasile Grigorcea, Alfred Kohlruss
12.	Comisia de legislaţie fiscală	19	Constantin A. Dragonesi
13.	Comisia de disciplină, incompatibilitate şi imunitate	21	Dorimedont Popovici, Virgil Tempeanu
14.	Comisia de poştă, telefon şi telegraf	37	Ion V. Creţu, Ifrim Popescu, Rudolf Gaidosch
15.	Comisia de indigenate şi recunoaşteri de persoane morale	21	Ion Candrea
16.	Comisia de petiţii	21	Vasile Tomegea

Sursa: D.A.D., M.O., nr. 18, 29 decembrie 1920, p. 374–379, 395–396.

Tabelul 3
Secţiunile Adunării Deputaţilor[***]

Nr. crt.	Secţiunea	Nr. membri	Deputaţi bucovineni
1.	Secţiunea I	49	Anton Lukasiewicz, Alfred Kohlruss, Vasile Grigorcea, Ion Heşca

[*] Acestea au fost organizate conform art. 65 din Regulamentul de funcţionare a A.D.: „Numărul membrilor comisiei de ales se raportează la numărul total al deputaţilor, pentru a se stabili câţi deputaţi dau un membru în comisie şi fiecare grupare va avea atâţia membri în comisie de câte ori numărul membrilor ei va cuprinde acel număr de deputaţi. În cazul când mandatele în comisie nu au fost complet atribuite în modul arătat mai sus, locurile vacante vor fi atribuite reprezentanţilor grupărilor, după însemnătatea fracţiunilor”. Cf. D.A.D., M.O., nr. 18, 29 decembrie 1920, p. 374–379, 395–396.

[**] Aurel Ţurcan a demisionat din această comisie în anul 1921. Cf. D.A.D., M.O., nr. 74, 5 aprilie 1921, p. 1501.

[***] Secţiunile (conduse de un preşedinte, doi secretari şi unul sau mai mulţi raportori) erau organizate, conform Regulamentului A.D, la începutul sesiunii parlamentare. Numărul acestor secţiuni se stabilea în funcţie de numărul judeţelor, iar componenţa secţiunilor în care era împărţită A.D. se realiza prin tragere la sorţi. Acestea verificau şi validau alegerile, dezbăteau proiectele de lege şi numeau, ulterior, delegaţii din partea fiecărei secţiuni. Aceştia se constituiau într-un comitet al delegaţilor, care urma să cerceteze din nou proiectele de lege, înainte de a fi propuse spre adoptare.

BDD-A32854 © 2015 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 18:34:43 UTC)

Edited with the trial version of
Ashampoo® PDF

2.	Secţiunea II	50	Aurel Ţurcanu
3.	Secţiunea III	49	George Grigorovici, Constantin A. Dragonesi
4.	Secţiunea IV	46	Constantin Krakalia, Modest Cezar Scalat
5.	Secţiunea V	49	Toma Ionescu, Vasile Ungureanu
6.	Secţiunea VI	49	Iacob Pistiner, Eusebie Popovici, Dorimedont Popovici, Ifrim Popescu
7.	Secţiunea VII	48	Ion Candrea

Sursa: D.A.D., M.O., nr. 12, 3 iulie 1920, p. 171–172.

BDD-A32854 © 2015 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 18:34:43 UTC)